

Ο Άγιος Ευστάθιος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Σάββατο, 21 Ιούλιος 2012 07:40 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 03 Φεβρουάριος 2013 10:10

Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

Ο Άγιος Ευστάθιος, που η Εκκλησία μας γιορτάζει, στις 20 Σεπτεμβρίου, γεννήθηκε και έζησε στη Ρώμη, όταν την βασιλεύαν, οι φοβεροί διώκτες των Χριστιανών, Τραϊανός (98-117 μ.Χ.) και Αδριανός (117-138 μ.Χ). Σ' αυτά τα δύσκολα, για τους Χριστιανούς χρόνια, ανώτερος αξιωματούχος στη Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, ήταν, ο Στρατηλάτης Πλακίδας, ο οποίος διακρίνονταν, για τη στρατιωτική εμπειρία του και τις πολεμικές, αρετές του. Με τις ικανότητές του δε αυτές, κατάφερνε πάντα, οι όποιες του εκστρατείες, να γνωρίζουν επιτυχία. Η φήμη, που καθημερινά αποκτούσε, όχι μόνο στη Ρώμη, αλλά και στις ευρύτερες περιοχές της αυτοκρατορίας, ήταν μεγάλη. Κατάγονταν, από αριστοκρατική οικογένεια και ήταν, πολύ πλούσιος. Είχε δυο γιούς, που απέκτησε με την ενάρετη Τατιανή, που ήταν και η σύζυγός του. Έκανε, εκείνο που μπορούσε, προκειμένου, να ανακουφίσει από τον πόνο και τη δυστυχία, τους πτωχούς και τους ανήμπορους. Φρόντιζε, να απονέμεται η δικαιοσύνη,

όταν απαιτούνταν, σωστά και να μην αδικείται, κανείς. Ήταν, σ' όλα σώφρων και ενάρετος. Αυτή, την αγνή καρδιά, του φιλεύσπλαχνου στρατηγού, με τις σπάνιες αρετές, διάλεξε, ο Αγαθός Θεός, να φέρει κοντά Του, με τον δικό Του, θαυματουργικό τρόπο.

Ο ικανότατος στρατηγός, Πλακίδας, καθημερινά γύμναζε τους στρατιώτες του, προκειμένου να τους έχει, όχι μόνο ετοιμοπόλεμους, όταν τους χρειάζονταν, αλλά να προκόβουν και στην αρετή, μαχόμενοι, τις όποιες, αδυναμίες τους. Τους κάνει συχνά συναγερμό και μαζί τους επιδίδεται, με το κυνήγι, στο δάσος. Όταν, κάποιο πρωινό κυνηγούσαν στο δάσος, πίσω από ένα θάμνο, παίρνει το μάτι του, ένα μεγαλόσωμο ελάφι. Γεμάτος χαρά, ψάχνει να βρει τρόπο να το χτυπήσει, μονολογώντας, ότι αυτό είναι καλό θήραμα και δεν πρέπει, να το χάσει. Όμως, το ελάφι ξαφνικά άρχισε να τρέχει, πηδώντας τους θάμνους, με μεγάλη ευκολία. Θεώρησε, ότι θα το χάσει και σημαίνει συναγερμό, των στρατιωτών. Άρχισαν, να το κυνηγούν, με τα άλογά του στο δάσος, αλλά δεν το έφθαναν, να το χτυπήσουν. Το ελάφι, ολοένα και απομακρύνονταν, περισσότερο. Τα άλογα άρχισαν να κουράζονται και να εγκαταλείπουν το ένα μετά το άλλο, αυτό το κυνηγητό. Μόνο το άλογο του στρατηγού, άντεξε περισσότερο και μόνος του, το κυνηγούσε. Ξαφνικά, ενώ το πλησίαζε, το ελάφι περνά από ένα πέραςμα, που το άλογο του στρατηγού, δεν μπορούσε να περάσει. Στην απέναντι μεριά, σταμάτησε το ελάφι και άρχισε να κοιτάζει τον στρατηγό, στα μάτια. Όπως και εκείνος το κοίταζε, βλέπει προ μεγάλη του έκπληξη, ανάμεσα στα κέρατά του, να λαμποκοπάει, ένας Σταυρός. Ο στρατηγός, έδειχνε, να τα έχει χαμένα! Όταν δε, ακούστηκε και μια φωνή, που του έλεγε: «Γιατί, Πλακίδα με καταδιώκεις;» δεν μπορούσε να ερμηνεύσει, τι ακριβώς σήμαιναν, όλα αυτά. Συγκλονισμένος από τη θεϊκή φωνή και κοιτάζοντας ολόγυρά του, αρχίζει να φωνάζει, με δυνατή φωνή: « Ποιός είσαι Κύριε, που μου μιλάς;». Τότε ακούστηκε ξανά η θεϊκή φωνή, που του λέγει: « Είμαι ο Δημιουργός, του Ουρανού και της Γης. Είμαι, ο Σωτήρας Χριστός, που Σταυρώθηκα και Αναστήθηκα».

Ενθουσιασμένος και συγκινημένος, γυρίζει στο σπίτι του και διηγείται στη γυναίκα του και τα παιδιά του, όλα εκείνα, που του συνέβηκαν. Αποφάσισαν, ότι πρέπει γρήγορα να βαπτιστούν και να γίνουν, Χριστιανοί. Βρίσκουν τον Επίσκοπο της περιοχής και τους βαπτίζει και ονομάζει, τον στρατηγό Πλακίδα, Ευστάθιο, τη σύζυγο του, Θεοπίστη και τα παιδιά του, Αγάπιο και Θεόπιστο. Έτσι, το επόμενο πρωινό αποφασίζει, να επισκεφθεί το σημείο, που είδε το όραμα, μέσα στο δάσος. Πήρε μαζί του, τη στρατιωτική του φρουρά και μόλις πλησίαζε στο σημείο, απομονώνεται από τους στρατιώτες και πλησιάζοντας μόνος του, έπεσε στο έδαφος και με δάκρυα στα μάτια, ευχαριστούσε τον Θεό. Τότε, ακούγεται ξανά, η ίδια θεϊκή φωνή, που του λέγει: « Να είσαι ευτυχισμένος Ευστάθιε, που δέχτηκες, το Σωτήριο Βάπτισμα και περιόρισες τη δύναμη του διαβόλου. Να ξέρεις όμως, ότι θα σου κηρύξει σκληρό πόλεμο, προκειμένου, να σε αναγκάσει, να αρνηθείς την πίστη σου». Αμέσως ο Άγιος Ευστάθιος, άρχισε να προσεύχεται και να παρακαλεί το Θεό, να τον δυναμώσει, για να μείνει σταθερός, στην πίστη του. Τις προσευχές του, άκουσε ο Πανάγαθος Θεός και του απαντά: « Να αγωνίζεσαι Ευστάθιε, κάνοντας καλά έργα και Εγώ, θα σε προστατεύω, από τα πεπυρωμένα βέλη, του πονηρού».

Έτσι, οι δοκιμασίες, δεν άργησαν να κάνουν, την εμφάνισή τους. Ένα είδος χολέρας, πέφτει στην περιοχή και άρχισε να θερίζει, τους κατοίκους. Από τη mania της, δε γλύτωσαν οι συγγενείς του Αγίου και οι δούλοι του. Ο Άγιος δεν απογοητεύεται και δίδει το σχετικό κουράγιο, στη γυναίκα του και τα παιδιά του, που απειλούνταν η ζωή τους, άμεσα. Όμως, πριν προφθάσουν να συνέλθουν απ' αυτό το χτύπημα, μια άλλη αρρώστια κάνει την εμφάνισή της και ξεκληρίζει, όλα τα κοπάδια των ζώων. Από τη mania της αρρώστιας, δε

γλύτωσαν ούτε τα κοπάδια του Αγίου, που για ν' απαλύνει τη θλίψη του, παίρνει την οικογένειά του και πηγαίνει, στην εξοχή. Κατά το διάστημα δε τις απουσίας τους, μπαίνουν διαρρήκτες στο σπίτι τους και το ερημώνουν, αφήνοντας πίσω τους όρθιους, μόνο τους τοίχους. Ξαφνικά βρέθηκαν, από πλούσιοι που ήταν, πτωχοί και αξιολύπητοι!

Μετά τις απανωτές συμφορές, ο Άγιος Ευστάθιος αποφασίζει, να εγκαταλείψει τη Ρώμη, αφού προηγουμένως του αφαιρούνται τα αξιώματα που κατείχε, εξ' αιτίας, της Χριστιανικής του Πίστης. Βρίσκει ένα τυχαίο πειρατικό καράβι και επιβιβάζονται με την οικογένειά του, προκειμένου, να ταξιδέψουν, για την Αίγυπτο. Το ταξίδι, δεν ήταν καθόλου ευχάριστο, για την οικογένεια του Αγίου. Μόλις πάτησαν το πόδι τους στο καράβι, φάνηκαν οι κακές προθέσεις του Πλοίαρχου, που ήθελε να κρατήσει σκλάβοι, την Θεοπίστη. Ο Άγιος και τα παιδιά του, μόλις αντιλήφθηκαν το γεγονός, άρχισαν να εκλιπαρούν τον Πλοίαρχο, προκειμένου να τον πείσουν, ν' αλλάξει γνώμη. Όμως ο Πλοίαρχος, έδειχνε αποφασισμένος και στο πρώτο λιμάνι, που έπιασε το καράβι, κατεβάζει τον Άγιο Ευστάθιο, με τα παιδιά του. Η ξαφνική απώλεια, της συζύγου και μητέρας, ήταν μεγάλη και ο πόνος τους, απαρηγόρητος!

Με μάτια κατακόκκινα από τα κλάματα, βάδιζαν και οι τρεις μαζί, χωρίς, συγκεκριμένο τόπο, προορισμού. Ξαφνικά, βρέθηκαν μπροστά σε ένα ποτάμι, που τα νερά του έτρεχαν, ορμητικά και καθιστούσαν αδύνατο, το πέρασμα. Έπρεπε, όμως, να το περάσουν, προκειμένου να συνεχίσουν, την άσκοπη πορεία τους. Ο Άγιος Ευστάθιος, προσεύχεται και σηκώνει στους ώμους του το ένα παιδί και το περνάει απέναντι. Γυρίζοντας και ενώ βρίσκονταν περίπου, στη μέση του ποταμού, βλέπει προς μεγάλη του έκπληξη, ένα λιοντάρι αγριεμένο, να του αρπάζει, το ένα του παιδί. Πριν, προλάβει να συνέλθει και να καταλάβει τι έγινε, βλέπει ένα μεγαλόσωμο λύκο, να του αρπάζει το άλλο του παιδί. Τα πόδια του, μουδιάζουν και άρχισε να παραπατάει απελπισμένος, μέσα στα νερά του ποταμού. Η καρδιά του, χάνει το ρυθμό της και ο πόνος από τη δυστυχία, πέφτει σαν μολύβι μέσα του. Ένα αναπάντητο γιατί, πλημμυρίζουν το θολωμένο του, νου και τη σκέψη. Και σαν, να μην τον έφθαναν όλα αυτά, κάνει την εμφάνισή του και ο διάβολος, που πάντα ψάχνει τέτοιες ευκαιρίες, για να του μεγαλώσει ακόμη περισσότερο τον πόνο, λέγοντάς του: « Τι άλλο περιμένεις Ευστάθιε, να πάθεις; Τι τη θέλεις, τέτοια ζωή; Σου χρειάζεται να κάνεις και άλλη σκέψη; Δώσε τέλος στη ζωή σου, μια και βρίσκεσαι, μέσα στα νερά του ποταμού!». Ο Άγιος, αμέσως, προσευχήθηκε, με μεγαλύτερη θέρμη στο Σωτήρα μας Χριστό και Τον παρακάλεσε, να Του δώσει θάρρος και υπομονή και να κάνει το θαύμα Του, να ξαναβρεί την οικογένειά του».

Όμως ο Πανάγαθος Θεός, βλέποντας την υπομονή του Αγίου, μετά τις σκληρές και απανωτές δοκιμασίες, αποφασίζει να τον ανταμείψει, με το δικό Του, Θεϊκό τρόπο. Εκείνη την περίοδο, άρχισαν να εισβάλλουν βάρβαροι επιδρομείς στην Ρωμαϊκή αυτοκρατορία και μόνο τότε ο αυτοκράτορας, θυμήθηκε τον ικανό στρατηγό Πλακίδα, ως το μόνο κατάλληλο, να τον βοηθήσει. Το ευχάριστο είναι, ότι δεν τον θυμήθηκε μόνο αυτός, αλλά και ολόκληρος ο λαός, οι οποίοι ζητούσαν επίμονα την επιστροφή του, γιατί δήλωναν, ότι χωρίς αυτόν, δεν θα πολεμούσαν. Όμως, ο έμπειρος και γενναίος στρατηγός, ήταν, εξαφανισμένος. Κανείς δε γνώριζε, γι' αυτόν τίποτα. Ακόμη δε γνώριζαν, αν είναι, καν ζωντανός. Έπρεπε λοιπόν, να αναζητηθεί παντού, μήπως και μπορέσουν, να τον βρουν. Γι' αυτό το σκοπό, στέλνει ο αυτοκράτορας κατά ομάδες, τους δικούς του ανθρώπους και ξεκινούν, την αναζήτηση. Όταν μετά από περιπετειώδεις αναζητήσεις και κοπιώδη ταξίδια, μια ομάδα αξιωματικών έφθασε στη Δαμασκό και συνάντησε τον στρατηγό Πλακίδα, του φόρεσαν αμέσως τη στολή του στρατηγού, σύμφωνα πάντα, με τη διαταγή του αυτοκράτορα. Του ζήτησαν, να τους

ακολουθήσει, προκειμένου, να τον παρουσιάσουν, στον αυτοκράτορα. Στους απεσταλμένους ο στρατηγός, διηγήθηκε κατά το διάστημα του ταξιδιού της επιστροφής, όλα τα συγκλονιστικά γεγονότα, που του συνέβησαν, αφήνοντάς τους, άναυδους.

Έτσι, μόλις έφθασαν στην Ρώμη και τον παρουσίασαν στον αυτοκράτορα, του ανατέθηκαν οι στρατιωτικές επιχειρήσεις, αφού η Ρώμη κινδύνευε, από τους βάρβαρους επιδρομείς. Έπρεπε, πρώτα, να ανασυντάξει το στράτευμα και να στρατολογήσει και άλλα άτομα, αφού διαπίστωσε, ότι τα ήδη υπάρχοντα είναι λίγα και δεν επαρκούν. Από τους νεοσύλλεκτους, διάλεξε μερικά άτομα, που θα αποτελούσαν την προσωπική του φρουρά και θα τον υπηρετούσαν, από κοντά. Ανάμεσά τους, ξεχώριζαν δύο άτομα, που είχαν σπάνια προσόντα και φαίνονταν παιδιά, με αρχές. Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις ξεκίνησαν και οι επιτυχίες διαδέχονταν, η μια μετά την άλλη. Οι πόλεις και τα φρούρια ελευθερώνονταν και έτσι, η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, αποκτούσε, την ελευθερία της.

Όμως, οι στρατιωτικές επιχειρήσεις, κάποια στιγμή κούρασαν τον Στρατηλάτη, Άγιο Ευστάθιο και εκδήλωσε την επιθυμία, να ξεκουραστεί, έστω και για λίγο. Διαλέγει τον κήπο ενός σπιτιού και παρακαλεί την φρουρά του, να του εγκαταστήσουν, στο σημείο που τους υπέδειξε, την σκηνή. Και ενώ ο στρατηγός έπεσε να ξεκουραστεί, οι δυο από τους στρατιώτες μπήκαν στο σπίτι και παρακάλεσαν την οικοδέσποινα, να ετοιμάσει κάποιο φαγητό, για τον στρατηγό. Έτσι, βρέθηκαν αρκετή ώρα μαζί και για να γνωριστούν καλύτερα, άρχισαν να κάνουν, οικογενειακής φύσεως ερωτήσεις, ο ένας στον άλλο. Μόλις ξεκίνησε ο ένας να διηγείται στον άλλο τον τόπο της καταγωγής του, ποιος ήταν ο πατέρας του και με ποιό τρόπο έχασε τη μητέρα του, Θεοπίστη και πως κατάφερε και σώθηκε, από τα δόντια, ενός άγριου λιονταριού, αμέσως, κατάλαβε και ο άλλος, ότι και η δικιά του οικογενειακή ιστορία, είναι ακριβώς, η ίδια. Όμως, του απαντά, ότι και εγώ ενώ βρισκόμουν στην απέναντι όχθη του ποταμού, με αρπάζει ένας λύκος, που κατάφερα και γλύτωσα από τα δόντια του. Έτσι, κατάλαβαν, ότι είναι μεταξύ τους αδέρφια, σφιχταγκαλιάστηκαν και μεθυσμένα από χαρά έφυγαν γρήγορα, για την σκηνή του στρατηγού.

Η οικοδέσποινα του σπιτιού που βρίσκονταν στο διπλανό δωμάτιο και άκουε τη συζήτηση των παιδιών, αμέσως κατάλαβε, ότι ήταν, τα δικά της παιδιά. Σοκαρισμένη, δεν μπορούσε να πιστέψει αυτά που άκουγε και μόλις λειτούργησε και μπόρεσε να αντιδράσει, τα παιδιά είχαν φύγει. Έτσι, την επόμενη μέρα αποφασίζει, να πάει, να συναντήσει τον στρατηγό, που κάθονταν μελαγχολικός κάτω από τη σκιά ενός δέντρου, προκειμένου, να τον ρωτήσει, πού βρίσκονται τα παιδιά της; Μόλις, η Θεοπίστη τον αντίκρουσε, αμέσως ταραχτηκε, γιατί είχε μια καταπληκτική ομοιότητα, με τον άντρα της. Η φωνή της καρδιάς της, μιλούσε και της έλεγε, ότι είναι αυτός. Όμως, πώς να τον ρωτήσει, που δισταζε, αλλά και έδειχνε, ότι τα έχει χαμένα. Μετά από αρκετή ώρα, βρίσκει το κουράγιο και τον ρωτά: « Πρέπει να είσαι ο Στρατηγός Πλακίδας, που βαπτίστηκες και έγινες Χριστιανός και είχες δυο παιδιά, τον Αγάπιο και τον Θεόπιστο και τη σύζυγό σου έλεγαν, Θεοπίστη; Εγώ Ευστάθιε, είμαι η Θεοπίστη!». Ο στρατηγός δεν πίστευε, σ' αυτά που άκουγε και μόλις, βεβαιώθηκε, από τα χαρακτηριστικά της Θεοπίστης, άρχισε να δοξολογεί και να ευχαριστεί τον Θεό. Σε λίγο, που γύρισαν και τα παιδιά και γνωρίστηκαν, όλοι μαζί υμνούσαν και δοξολογούσαν το Θεό, ενώ, από τα μάτια τους έτρεχαν, ποτάμι τα δάκρυα.

Όμως, μετά το τέλος των επιχειρήσεων, ο Στρατηλάτης Άγιος Ευστάθιος, γύρισε θριαμβευτής στη Ρώμη και έσπευσε ο αυτοκράτορας Αδριανός να τον υποδεχτεί, προσφέροντάς του τις σχετικές τιμές, που του ταίριαζαν. Μάλιστα δε τον συμβούλεψε, ότι πρέπει να ευχαριστήσει τους θεούς, με θυσίες, γιατί αυτοί βοήθησαν και σημείωσε αυτές τις επιτυχίες. Τότε ο Άγιος γεμάτος θάρρος και Πίστη Ομολογεί: « Είμαι Χριστιανός

Ο Άγιος Ευστάθιος

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Σάββατο, 21 Ιούλιος 2012 07:40 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 03 Φεβρουάριος 2013 10:10

αυτοκράτορα και πιστεύω στο Θεό των Χριστιανών, που είναι Ένας και ο Μόνος Αληθινός. Μην περιμένεις, λοιπόν, να θυσιάσω στα σιχαμερά είδωλα, που είναι ψεύτικα, ανθρώπινα κατασκευάσματα». Ο αυτοκράτορας οργίστηκε τόσο, που έδωσε εντολή να του αφαιρέσουν την στρατιωτική στολή και προκειμένου, να τρομάξει την οικογένεια, τους ρίχνει μέσα, στα άγρια θηρία. Όμως τα άγρια θηρία δεν τους πείραξαν καθόλου, αντίθετα δε τους έγλυφαν τα πόδια και καθισμένα με σεβασμό δίπλα τους, τους έκαναν παρέα. Βλέποντας, αυτή τη συμπεριφορά ο αυτοκράτορας, δίδει εντολή να πυρακτώσουν ένα χάλκινο βόδι και να τους ρίξουν μέσα. Ζήτησαν και τους έδωσαν την άδεια να προσευχηθούν, πριν τους βάλλουν, μέσα. Όταν δε την τρίτη μέρα άνοιξαν το χάλκινο βόδι, είδαν προς μεγάλη τους έκπληξη, τα σώματα των Μαρτύρων ανέπαφα και η Μακάρια ψυχή τους να έχει ταξιδέψει στους Ουρανούς. Ήταν η 20η Σεπτεμβρίου και τη μέρα αυτή γιορτάζονται, από την Εκκλησία μας.

Απολυτίκιο του Αγίου Ευσταθίου:

Αγρευθείς ουρανόθεν προς ευσέβειαν ένδοξε, τη του σοι οφθέντος δυνάμει, δι' ελάφου, Ευστάθιε, ποικίλους καθυπέστης πειρασμούς, και ήστραψας εν άθλοις ιεροίς συν τη θεία σου συμβίω και τοις υιοίς φαιδρύνων τους βοώντας σοι. Δόξα τω σε δοξάσαντι Χριστώ, δόξα τω σε στεφανώσαντι, δόξα τω δείξαντί σε εν παντί, Ιώβ παμμάκαρ δεύτερον.

Ακούστε το απολυτίκιο του Αγίου:

{mp3}ag-austathios{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Εκδόσεις Ορθόδοξου Τύπου « Ο ΑΓΙΟΣ ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
2. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο του Αγίου, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσους φέρουν βαπτιστικά το όνομα του Αγίου, να προστατεύονται από τη Χάρη Του.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύονται, από τη Χάρη του Αγίου.

Σπήλι, Ιούλιος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}